

ZAKARIÁS 1-5.

Lapozzunk Bibliánkban Zakariás könyvének első fejezetéhez! Amikor múlt héten Haggeus könyvét tanulmányoztuk, láthattuk, hogy Haggeus próféciai Dárius király uralkodásának második évéből származnak. Ha jól emlékszem, első próféciját a második év hatodik hónapjában kapta, a másodikat a hetedik hónapban, az utolsót pedig a kilencedikben. Zakariás is Dárius király uralkodásához viszonyítva határozza meg a próféciaik idejét. Dárius a Méd-Perzsa Birodalom királya volt, és abban az időben uralkodott, amikor Haggeus próféciai elhangzottak. *„Dárius uralkodásának második esztendejében, a nyolcadik hónapban így szólt az Úr igéje Zakariás prófétához, Berekjá fiához, aki Iddó fia volt”* (1. vers). Ebből láthatjuk, hogy Zakariás és Haggeus kortársak voltak. Mindketten a babiloni fogságot követő időszakban prófétáltak. Ezen a ponton meg kell említenünk, hogy Izrael népének csupán egy része, mintegy 50 000 ember tért vissza a babiloni fogságból. A 70 éves babiloni fogság pedig javarészt ki is gyógyította őket bálványimádásukból, ami elhurcoltatásuk kiváltóoka volt. A zsidók Babilonban átvettek valamit a hely üzleti szelleméből. Úgy tűnik, a zsidó nép kiválóan képes alkalmazkodni a mindenkori feltételekhez, és amibe belefog, azt tökélyre fejleszti. Babilon abban az időben a világ kereskedelmi központja volt. Amikor pedig a zsidókat Babilonba hurcolták, a mezőgazdasági tevékenységükről ők is fokozatosan átálltak a kereskedelemre, sőt olyan sikeres üzletemberekké nőttek ki magukat, hogy a hetven éves fogság lejártával sokan nem is akartak már visszatérni szülőföldjükre. Gazdag kereskedőkké váltak, és egyre fontosabb szerepet játszottak Babilon kereskedelmében. Nagyon jól kitanulták a szakmát, és bizony azóta sem felejtették! A kereskedelemben mind a mai napig jellemzően hatalmas sikereket érnek el. Érdekes, hogy bárhová is mentek a zsidók a világban, mindig jelen voltak az üzleti szférában. Amikor viszont Izrael államként újra megalakult, számos sikeres üzletember tért vissza Izraelbe, hogy ismét mezőgazdasági tevékenységet folytasson. És bizony nem sokkal később a világ legmodernebb mezőgazdasági technológiáit fejlesztették ki Izraelben! Képzeljétek csak el, van egy csomó bankár, bolttulajdonos és üzletember, akik visszatérnek Izraelbe, farmerként kezdenek el dolgozni, hamarosan új öntözési módszerekkel állnak elő, megművelik a sivatagot, és tevékenységük egyre nyereségesebb! Ők látják el Európát friss gyümölccsel és zöldséggel. A zsidók lenyűgöző emberek. Ahogy már említettem, a kereskedelemben olyan sikeressé váltak Babilonban, hogy sokan közülük vissza sem tértek a földre – Zakariás próféciaiban is visszaköszön ez a szomorú tény.

Azokat viszont, akik visszatértek, felkészületlenül érte az, amit szülőföldjükön találtak. Tudjátok, érdekes, hogy amikor az ember elköltözik valahonnan, például arról a helyről, ahol felnőtt, gondolataiban őrzi annak a helynek az emlékét, és valahogy szíve mélyén ott él a vágy, hogy egy napon visszatérjen oda. A sok-sok év alatt, amíg távol vagyunk, egyre csak az emlékekből élünk, és meg is szépítjük azokat. Így

aztán előfordul, hogy csalódunk, amikor évek múltán viszontlátjuk azt a helyet, ahol gyermekkorunkat töltöttük. Főleg napjainkban igaz ez, amikor egy-egy környék arculata olyan gyorsan megváltozik, és már egyáltalán nem úgy fest, mint ahogy mi azt emlékeinkben megőriztük. Azok a zsidók, akik visszatértek, olyan mértékű pusztulásba tértek vissza, ami messze felülmúlta elképzeléseiket. Nebukadneccár alapos munkát végzett, amikor Jeruzsálemet leromboltatta: az épületek kijavításáról szó sem lehetett. Mindössze annyit tehettek, hogy a múlt romjait betemették, és egy teljesen új várost építettek a tetejére. A templomot is elkezdték újjáépíteni, de hamar elkeseredtek. Amikor Salamon hozzálátott a templom felépítéséhez, 150 000 embert bérelt fel és 3000 felügyelőt, hogy a munkát elvégezzék. Korlátlan pénzmennyiség állt a rendelkezésükre. Így képes is volt egy valóban gyönyörű és dicsőséges templomot építeni az Úrnak, aminek csodájára járt az akkori világ. Amikor Sába királynője meglátta Salamon templomát, nagyon elcsodálkozott, és azt mondta: „Hallottam országomban a templom dicsőségéről, de nekem még a felét sem mondták el!”. Salamon hatalmas kőtömböket és libanoni cédrusokat használt fel, és mindent bevont színarannyal. Az aranyat később Nebukadneccár magával is vitte. A hatalmas oszlopokat széttörték és magukkal vitték Babilonba. Csak az óriási kőtömböket hagyták hátra, amiket alig lehetett megmozdítani.

A fogságból visszatérők egy ideig próbálkoztak ugyan a templom újjáépítésével - miközben a földön élők közül sokan folyamatosan csúfolták őket -, de végül feladták. Úgy érezték, a templomot lehetetlen újjáépíteni: túl kevesen vannak és túl gyengék. Ekkor Haggeus korholni kezdte őket: „Emberek! Nézzetek körül! Gondoljátok meg, mi történik veletek!”. Majd így folytatja: *„Sokat vetettetek, de keveset hordtatok be, esztek, de nem fogtok jóllakni, isztok, de nem fogtok megrészegegni, ruházkodtok, de nem fogtok megmelegedni. Aki pénzért dolgozik, mintha lyukas erszénybe rakná pénzét”* (Haggeus 1:6). Haggeus elmagyarázza nekik, miért történik mindez velük: azért, mert amíg ők kényelmes kis házaikban éldegélnek, az Úr háza romokban hever. Haggeus arra bátorította őket, hogy ismét lássanak neki a templom felépítésének, és megígérte nekik, hogy ha ezt teszik, Isten újra megáldja majd őket. Ugyanabban az időben Zakariás is megjelent a színen. Zakariás valószínűleg fiatalemberként prófétált. Zakariás kapta egyébként a kispróféták közül a legisztább bepillantást Jézus Krisztus eljövételébe, így nem meglepő, hogy többet is foglalkozik Jézus Krisztussal, mint az összes többi kispróféta együttvéve. Ahogy végigtanulmányozzuk Zakariás könyvét, meglátjátok, milyen bámulatosan prófétálja meg Zakariás Jézus első, illetve második eljövételét. Zakariás néhány bámulatos jövendölést tesz: olyanokat, amelyek éppen most valósulnak meg, illetve olyan jövendöléseket is, amelyek az elmúlt pár évben már megvalósultak. Ahogy elolvassuk Zakariás próféciait, látni fogjuk, milyen bepillantást adott Isten Zakariásnak Izrael népének történetébe. Így hát vágjunk is bele!

„Dárius uralkodásának második esztendejében, a nyolcadik hónapban így szólt az Úr igéje Zakariás prófétához, Berekjá fiához, aki Iddó fia volt: Nagyon megharagudott elődeitekre az Úr. Mondd

meg azért népednek: Ezt mondja a Seregek Ura: Térjetelek meg hozzám, így szól a Seregek Ura, és én is hozzátok térek! – mondja a Seregek Ura” (1-3. vers). Istennek ez az üzenete tulajdonképpen minden kor emberének szól: ha visszafordultok hozzám, én is odafordulok hozzátok. Miután Ászá király elsőpró győzelmet aratott az etiópok felett, Isten prófétája kiment eléje, és azt mondta: „Az Úr veletek lesz, ha ti is övele lesztek. Ha keresitek őt, megtaláljátok, de ha elhagyjátok, ő is elhagy benneteket” (2Kró. 15:2). Az emberiség történetének minden korszakára igaz ez: Isten mindig várja, hogy az emberek odajöjjenek hozzá. Ha odamész Istenhez, közösségben lehetsz vele, és az Úr veled lesz, de az Úr nem erőlteti rá magát az emberekre. Isten nem erőszakolja rád, hogy szeresd őt. Azt sem erőszakolja rád, hogy odamenj hozzá, vagy hogy őt szolgálj. Isten egyszerűen csak elmondja neked, mennyire szeret téged, és épp a szeretete miatt megtesz majd dolgokat érted, ha vele közösségben jársz. Alapvetően azonban neked kell mellette döntened. Isten mindent megtett, amit csak lehetett, hogy megmentsen téged. Mindent elérhetővé tett számodra, amire szükséged van, de neked kell kezdeményezned. Isten már kezdeményezett, utat készített, és most arra vár és arra hív, hogy gyere! Most már neked kell lépned! „Térjetelek meg hozzám, és én is hozzátok térek!” – mondja az Úr. „Elődeitek elhagytak engem, de ha ti visszatértek hozzám, én is felétek fordítom orcámat!”. „Ne legyetek olyanok, mint elődeitek, akiknek a régebbi próféták ezt hirdették: Ezt mondja a seregek Ura: Térjetelek meg gonosz útjaitokról és gonosz tetteitekből! De ők nem hallgattak és nem figyeltek rám – így szól az Úr” (4. vers). „Hol vannak elődeitek?!” – tanuljátok meg a leckét! „Elődeitek azért pusztultak el, mert nem tértek hozzám” – mintha ezt mondaná az Úr. „Elődeiteket elhurcolták Babilonba, mert nem akartak megtérni hozzám!”. „Hol vannak elődeitek?! És a próféták talán örökké élnek? De az én igéim és rendelkezéseim, amelyeket megparancsoltam szolgálaim, a próféták által, utolérték elődeiteket! Azután megtértek, és ezt mondták: Úgy bánt velünk a Seregek Ura, ahogyan útjaink és tetteink miatt jónak látta” (5-6. vers). Valóban megtörtént az, amire a próféták figyelmeztették őket: legyőzték őket, és fogságba hurcolták.

Így érkezünk el a tíz látomás közül az elsőhöz, amit Zakariás az Úrtól kapott. A látomás hasonlít az álomhoz, azzal a különbséggel, hogy a látomás esetében az ember ébren van. A látomás abban hasonlít egy álomhoz, hogy az ember fejében egy kép jelenik meg, és ahogy álmaink gyakran látszólag összefüggéstelenek, így van ez a látomásokkal is. Amikor Isten egy álomban szól az emberhez, szükség van az álom magyarázatára, mert az álom szimbólumokat tartalmaz. Sokszor a látomások is ilyenek, így magyarázatra szorulnak. Zakariás esetében azt látjuk, hogy az Úr látomásokat adott neki, és számos helyen a magyarázatot is megadta hozzá. Az Úr megkérdezte Zakariástól: „Érted?”. „Nem, Uram, mit jelent ez? Sajnos nem értem, kérlek magyarázd meg!”. Az Úrnak tehát meg kellett magyaráznia Zakariásnak azokat a látomásokat, amiket az Úrtól kapott. Azokban az esetekben tehát, ahol Isten a magyarázatot is megadta Zakariásnak, értjük a látomást, ahol viszont nem, ott csak találgathatunk. A

példázatok, allegóriák, álmok és látomások szimbolikus nyelvezetében léteznek bizonyos állandók. Hadd magyarázzam meg! Vegyük például a magvető példázatát. Jézus a példázat magyarázatában elmondja, hogy az elhintett mag Isten Igéje, a föld a világ, a madár pedig az ellenség, aki jön és igyekszik a földből kiragadni a frissen elhintett magot. Így hát azokban a példázatokban, allegóriákban, látomásokban vagy álmokban, amelyekben előfordul a föld, vagy egy mező, az mindig a világot jelképezi. Amikor madarakkal találkozunk, azok rosszat jelentenek. Amikor pedig a mag elhintéséről olvasunk, a mag Isten Igéjére utal. Így az olaj és a galamb a Szentlélek szimbóluma. Léteznek tehát bizonyos állandók, vagyis olyan szimbólumok, amik az egész Bibliában ugyanazzal a jelentéssel bírnak, így ha olyan példázattal, allegóriával, vagy látomással találjuk szemben magunkat, amelyekben például olaj szerepel, tudhatjuk, hogy a Szentlélekről van szó. Ha madarak szerepelnek szimbólumként, tudhatjuk, hogy Isten gyermekeinek ellenségeit jelentik, ha pedig egy mező, akkor a világról van szó. Így működnek tehát ezek az állandók.

„Dárius uralkodásának második esztendejében, a tizenegyedik hónapnak, azaz a Sebát hónapnak a huszonnegyedik napján szólt az Úr igéje Zakariás prófétához, Berekjá fiához, aki Iddó fia volt: Ezt láttam az éjszaka: Valaki vörös lovon lovagolt, és megállta a mirtuszfák között a völgyben. Mögötte vörös, fakó és fehér lovak voltak” (7-8. vers). Itt van tehát egy férfi, aki vörös lovon lovagol, mögötte is lovakat látunk, ő maga pedig a mirtuszfák alatt áll. *„Ezt kérdeztem”* – és bizony én is ezt kérdeztem volna – *„Mik ezek, Uram?”*. Hiszen az ember lát itt egy vörös lovon ülő lovast a mirtuszfák között, meg további lovakat mögötte, és tényleg nem tudja mire vélni a dolgot. Létezik az igetanításnak egy olyan formája, amely értelmében minden szövegrészben valamiféle szellemi többletet keres a tanító. Én az igetanításnak ezt a formáját sem népszerűsíteni, sem gyakorolni nem kívánom. Ilyenkor ugyanis előfordul, hogy az ember fog egy példázatot, és minden aprócska részletét szimbólumként értelmezi, majd pedig önkényes értelmet rendel önkényes szimbólumai mellé. Ilyenkor az egész tanítás abból áll, hogy ez ezt jelenti, emez pedig ezt. Bár a Biblia sehol nem említi, hogy egy adott dolog azt jelentené, egészen jó kis prédikáció lehet például ily módon összeállítani a példázatokból, mert úgy alakítjuk azokat, hogy azt kommunikálják, amit mi kommunikálni akarunk. Sajnos ma is sokat követik ezt a vonulatot. De gondoljunk csak bele! Egy idő után kifogyunk a példázatokból, és akkor ugye elvileg foghatnánk a Három kismalac történetét, és ezzel a módszerrel élve egy kiváló prédikációt tarthatnánk a három kismalacról, illetve arról, milyen fontos, hogy erős házat építsünk. Olyat, ami szilárdan áll, hiszen jön majd a Sátán, és összedönti házunkat, ha nem emeltük azt sziklaszilárd alapokra. A tanulság tehát az, hogy erős házat kell építenünk, ami pedig Isten Igéjére épül, és hosszasan ecsetelhetnénk, mindez mit is jelent. Ha akarunk, mindent szellemi síkra emelhetünk, és tulajdonképpen azt olvasunk bele egy adott történetbe, amit csak akarunk. Ahogy azonban az imént említettem, én nem szeretnék ezzel a módszerrel élni. Még pedig azért sem, mert

ha Isten nem árulta volna el Zakariásnak, mit jelent a vörös lovon ülő lovas, mögötte a többi vörös, fakó és fehér lóval, magamtól soha nem jöttem volna rá a helyes megoldásra! Amikor tehát Zakariás meglátta mindezt, nagyon bölcsen meg is kérdezte, mit jelent. *„Ezt kérdeztem: Mik ezek, Uram? Egy angyal, aki velem beszélt, ezt mondta nekem: Én megmagyarázom neked, mik ezek. Ekkor megszólalt az, aki a mirtuszfák között állt, és ezt mondta: Ezeket az Úr azért küldte, hogy járják be a földet. Megszólították az Úr angyalát, aki a mirtuszfák között állt, és ezt mondták: Bejártuk a földet, és az egész föld nyugodt és békés”* (9-11. vers). Izráel népe ekkortájt szét volt szórva a világ minden pontjára. Azok tehát, akiket Isten elküldött, hogy beszámoljanak a föld állapotáról, visszatértek és jelentették, hogy az egész föld nyugodt és békés. Isten népe szétszóródott, a világ pedig tökéletesen nyugodt volt és örült neki. Istennek nem tetszett, ahogy a világ az Ő népével bánk. *„Az Úr angyala erre azt mondta: Seregek Ura! Mikor könyörölsz már Jeruzsálemem és Júda városain, hiszen már hetven éve tart haragod?!”* (12. vers). *„Az Úr jóságos szavakkal, vigasztaló szavakkal válaszolt a velem beszélő angyalnak”* (13. vers). Az angyal tehát megkérdezi, Uram, meddig még, mikor könyörölsz Jeruzsálemem és Júdán? Meddig lesz még szétszórva a te néped? Az Úr pedig jóságos és vigasztaló szavakkal válaszolt neki – úgy tetszik ez nekem! Amikor aggódunk és odamegyünk az Úrhoz, Ő olyan türelmesen bánik velünk! Én is eddig mindig azt tapasztaltam, hogy Isten jóságos és vigasztaló szavakkal szól hozzám.

„A velem beszélő angyal pedig ezt mondta nekem: Hirdesd, hogy így szól a Seregek Ura: Féltem Jeruzsálemet és a Siont, nagyon féltem! És nagyon fel vagyok háborodva az elbizakodott népek miatt, mert amikor én kevésbé haragudtam, ők a romlást segítették elő” (14-15. vers). Más szóval Isten az ő ítéletének eszközeként használt más népeket Izráel életében, de ők a kelletténél nagyobb pusztítást végeztek. *„Azért ezt mondja az Úr: Irgalmasan fordulok Jeruzsálem felé, templomom fel fog épülni benne – így szól a Seregek Ura -, és feszítenek még ki mérőzsinórt Jeruzsálemben”* (16. vers). Az Úr tehát megígéri, hogy Újra megépül majd a háza. Azok, akik az új templomon dolgoztak, épp az ellenkezőjéről voltak meggyőződve. A templom újjáépítése túl nagy falatnak tűnt számukra - úgy érezték, képtelenek rá. Az Úr mégis kijelenti, hogy meg fog épülni a háza. A jövőben még egy templomnak meg kell épülnie, és ez a prófécia nemcsak az akkori templom megépítésére vonatkozott, hanem a jövőbeni templom megépítésére is Jeruzsálemben, hiszen az Úr kijelenti, hogy megépül újra háza Jeruzsálemben. A Jelenések könyvének 11. fejezetében Jánosnak mérővesszőt adnak a kezébe, és megparancsolják neki, hogy mérje meg Isten templomát, az oltárt és az imádkozókat. Erre a nagy nyomorúság idején kerül sor, úgyhogy szerintem bármelyik pillanatban elkezdhetik újjáépíteni Jeruzsálemben a templomot. Megépül az Úr háza Jeruzsálemben, ígéri az Úr. *„Hirdesd még azt is, hogy így szól a Seregek Ura: Bővelkedni fognak még városaim minden jőben, megvigasztalja még az úr Siont, és továbbra is Jeruzsálem lesz a választottja”* (17. vers). Jeruzsálem akkor romokban hevert, az Úr azonban megígéri, hogy újjáépül.

2. fejezet, második látomás: „Azután föltekintettem, és négy szarvat láttam. Azt kérdeztem a velem beszélő angyaltól: Mik ezek? Ő pedig így felelt nekem: Ezek a szarvak szórták szét Júdát, Izráelt és Jeruzsálemet” (1-2. vers). A négy szarv négy országot jelképez, a szarvak ugyanis a királyok, vagy hatalmak szimbólumai. Ez megegyezik a négy fémmel, amiből a szobor állt Nebukadneccár álmában, illetve a négy fémmel Dániel álmában. Négy birodalmat jelentettek ezek, amelyek által Izráel népe szétszóródott Izráel szerte a világban. Az első Babilónia, majd a Méd-Perzsa Birodalom, amelyet a Görög, illetve a Római Birodalom követ. Ezek a hatalmak sanyargatták Isten népét. „Azután az Úr négy kovácsot mutatott nekem” (3. vers). Zakariás egyik látomást látja a másik után: először egy vörös lovon ülő lovast látott a mirtuszfa alatt, aztán nem látott mást, csak négy szarvat, amit nem értett, így az angyal elmagyarázta neki, majd a harmadik látomás következett – az úr négy kovácsot, vagy szó szerint kőfaragót mutatott neki. „Ezt kérdeztem: Mit akarnak ezek csinálni? Így felelt: Ezek a szarvak úgy szétszórták Júdát, hogy még a fejét sem merte fölemelni senki. De eljöttek ezek, hogy megrémítsék a népeket, és letörjék a szarvukat, mert szarvukkal támadtak Júda országára, és szétszórták” (4. vers).

Ezután következik a negyedik látomás a tízből: „Azután föltekintettem, és egy férfit láttam, mérőkötéllel a kezében. Megkérdeztem: Hová mégy? Ő így válaszolt nekem: Megmérem Jeruzsálemet, hogy lássam, milyen széles, és milyen hosszú. Ekkor előlépett a velem beszélő angyal, majd egy másik angyal lépett oda eléje, akinek ezt mondta: Fuss oda ehhez az ifjúhoz” – Zakariásra ifjúként utal, én is ezért mondtam az elején, hogy fiatalkorában kaphatta ezeket a látomásokat –, „és mondd meg neki, hogy falak nélküli város lesz Jeruzsálem, olyan sok ember és állat lesz benne!” (5-8. vers). Más szóval Jeruzsálem sokkal nagyobb lesz, mint a városfalak által határolt terület. Ha ma ellátogatsz Jeruzsálembe, láthatod, hogy ez a prófécia is beteljesedett, mégpedig nem is olyan régen. Jeruzsálem az évek során hatalmas terjeszkedésnek indult. Új, hatalmas települések jelentek meg Jerikó felé, mintegy 12 kilométerre Jeruzsálem szívéből. További Jeruzsálemhez tartozó települések húzódnak a másik oldalon is, szinte Betlehemig, illetve Ramalláig. Jeruzsálem tehát valóban jelentősen kiterjesztette határait. Zakariásnak ez a próféciája a mi időnkben teljesedett be, sőt beteljesedése mind a mai napig tart. „Én magam oltalmazom mindenfelől – így szól az Úr -, mint egy tüzes fal, és ott leszek benne dicsőségesen” (9. vers). Más szóval, Jeruzsálem túllépi a falak által behatárolt területet: és valóban, a városfalon belül eső Jeruzsálem napjainkban csupán egy aprócska része a városnak, mintegy 2 négyzetkilométernyi terület. Ezzel szemben viszont Jeruzsálem tényleges határai jóval nagyobb területet foglalnak magukba, ahogy a város egyre terjeszkedik. Az Úr tehát azt mondja, ő tüzes fal lesz körülöttük. Nem kell fallal körülvenni a várost, mert ő lesz a tüzes fal körülötte, és ő lakozik majd benne dicsőségesen. Ez még nem történt meg, és addig nem is fog, amíg Jézus újra el nem jön. Ő ugyanis Jeruzsálem dicsősége.

„Jaj, jaj! Fussatok ki az északi országból – így szól az Úr -, hiszen szétszórtalak benneteket a négy égtáj felé! – így szól az Úr” (10. vers). Az Újszövetségben, Máté evangéliumának 24. fejezetében, amikor a tanítványok megkérdezték Jézustól, mi lesz a jele az Ő eljövételének, illetve a világ végének, Jézus beszélni kezdett azokról a jelekről, amelyekre oda kell majd figyelniük. Hát nem érdekes, hogy az egyik Jézus által említett jel az L.A. Times napilap mai kiadásának címlapján szerepel? Az egyik jel ugyanis Jézus szerint a hamis Krisztusok megjelenése. A mai újságban pedig egy egész oldalas hirdetés jelent meg – sőt nem csak ebben az újságban, hanem a világ mindegyik nagyobb példányszámú lapjában -, amelyben az emberek tudomására hozzák, hogy az új krisztus már közöttünk van, és két hónap múlva fel is fedí magát a világ előtt egy televíziós közvetítésben, amelyet a világ minden táján sugároznak majd műholdon. A hirdetés értelmében az új krisztussal egy új korszak köszönt be az emberiség történetében: a béke és jólét korszaka. Az új krisztus nyilvános tévébeszédet is tart majd, amit mindenki saját nyelvén hallgathat telepátia segítségével. Teljesen mindegy tehát, hogy ki milyen nyelven beszél, mindenki érteni fogja szavait. Eddig az új krisztust propagáló csoport mintegy 20 millió dollárt költött már a messiás reklámozására, aki a legújabb hirdetések szerint két hónap múlva fedí majd fel magát a világ előtt. Jézus előre megmondta, hogy hamis krisztusok támadnak, és az a hír járja majd, hogy itt látták, vagy ott látták a krisztust, és hogy épp egy titkos helyen rejtőzködik. Az újságban ugye pont azt olvassuk, hogy egyelőre egy titkos helyen rejtőzködik, és senki nem tudja, ki ez az ember, csak az a néhány kiválasztott, aki előtt felfedte igazi kilétét. Mindemellett azonban egy vezető egyéniség a világban, aki már nyilvánosan szólt nemzeti kérdésekben. A világ már hallhatta őt, de igazi kilétét csak két hónap múlva ismerheti meg. Ez tehát egyike azoknak a dolgoknak, amiket Jézus előre megjövendölt a Máté 24-ben. Az L.A. Times napilapban egy egész oldalas reklám hirdeti, hogy az Úr hamarosan eljön! Csak épp nem az a valaki lesz, aki két hónap múlva jelenik meg.

Jézus a Máté 24-ben az eljövendő nagy nyomorúságot is megemlíti – egy olyan időszakot, amelyre nem volt még példa, és azután sem lesz. Jézus néhány dolgot fel is sorol, ami a nagy nyomorúság idején történik majd: a nap elsötétedik, a hold nem fénylik, a csillagok lehullanak az égről. Közvetlenül ezután „feltűnik az Emberfiának jele az égen, akkor jajgat a föld minden népe, és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőin nagy hatalommal és dicsőséggel” (30. vers). Jézus Krisztus dicsőséges második eljövételére tehát azonnal a nagy nyomorúságot követően kerül sor. Majd Jézus így folytatja: „És elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik sarkától a másikig” (31. vers). Kulcsfontosságú igeszakasz ez azoknak, akik szerint az egyház elragadtatása csak a nagy nyomorúság után következik majd be. Ők ezzel az igerésszel támasztják alá állításukat: miután az Úr visszatér hatalommal és dicsőséggel, összegyűjti választottait a négy égtáj felől. Zakariás könyvében viszont azt találjuk, hogy a választottak, akiket a világ négy égtája felől összegyűjtének nem az egyház,

hanem Izráel népe. Ezt további próféciák is megerősítik az Ézsaiásban. Az Úr tehát azt mondja, gyertek ki onnan! Ma is, a nyolcvanas években több ezer zsidó él a Szovjetunióban, akik szeretnének kivándorolni Izraelbe, a szovjet kormány azonban szigorú kvótarendszerrel tartja őket vissza. Visszatartják őket, Isten viszont azt mondja, engedjétek el őket! „*Jaj, jaj! Fussatok ki az északi országból – így szól az Úr -, hiszen szétszórtalak benneteket a négy égtáj felé! – így szól az Úr*”

„*Jaj! Menekülj, Sion, aki Babilóniában laksz!*” (11. vers) – mentsd ki magad abból az anyagiasságból, amit ott szívtál magadba! A Jelenések könyvében Isten kinyilvánítja haragját a haszonleső kommercializmus ellen, amely láncra veri az emberek lelkét. Olyanok ellen szól Isten, akik másokat kihasználtak és a szükségesnél nagyobb haszonra próbáltak szert tenni termékeikből. A Jelenések könyvének 18. fejezetében Isten kihirdeti a babiloni kereskedelmi rendszer összeomlását, míg a 18. fejezet a babiloni vallási rendszer bukása. A Jelenések könyvében, amikor a babiloni haszonleső kommercializmust emlegeti, Isten hívja népét: „Gyertek ki belőle!”. Az imént idézett 11. versben pedig ugyanezt a felhívást intézi népéhez. „*Mert a seregek Ura, aki a maga dicsőségére küldött el engem, ezt mondja azokról a népekről, amelyeknek ti zsákmányul estetek: Bizony, aki titeket bánt, a szemem fényét bántja!*” (12. vers). Isten ezt a zsidó népre mondja. Nem tudom, ki milyen véleménnyel van a zsidó népről, de tudatosítanotok kell, hogy ha bántjátok őket, Isten szeme fényét bántjátok. Mivel én is támogatom a zsidó népet, és Izraelt – és a Biblia alapján teszem! –, el sem hinnétek, hány levelet kaptam már lelkipásztoroktól is, akik folyamatosan ostoroznak emiatt. Sok bántó levelet kapok pusztán azért, mert támogatom a zsidókat. Én azonban hiszek abban, amit Isten mondott: ő megáldja azokat, akik áldják népét, és megátkozza azokat, akik népét átkozzák. És Isten bizony azt is mondja, hogy aki bántja őket, szeme fényét bántja. Igen, én is tisztában vagyok azzal, hogy hátat fordítottak Istennek. Igen, tudom, hogy részük volt a világ erkölcsi megrontásában, tudom, hogy irányításuk alatt tartják Hollywoodot, és tudom, hogy sok olyan dolgot tettek, ami korrupciót hozott a világba, de azt is tudom, hogy Isten kiválasztotta őket, és jobban teszed, ha egy ujjal sem nyúlsz hozzájuk. Sok embert dühítettek az zsidók bizonyos cselekedetei, és sokan keserőséget táplálnak szívükben a zsidókkal szemben. Mégse bántsod őket, mert akkor Isten szeme fényét bántod.

„*Majd én fölemelem a kezemet ellenük, és saját szolgálók zsákmányává lesznek! Akkor megtudjátok, hogy a Seregek Ura küldött engem*” (13. vers). Majd Izráelhez fordul: „*Ujjongj, örülj, Sion leánya, mert jövök már, és itt fogok lakni – így szól az Úr*” (14. vers) – dicsőséges próféciája ez Jézus Krisztus második eljövételének. Arra bátorít itt bennünket az Ige, hogy ujjongjunk és énekeljünk, mert eljön az Úr és köztünk fog lakni. „*A többi nép is csatlakozik majd az Úrhoz azon a napon, és az ő népévé lesznek, ő pedig köztetek fog lakni. Akkor megtudjátok, hogy a Seregek Ura küldött engem hozzátok. Az Úr birtokba veszi Júdát mint tulajdonát a szent földön, és továbbra is Jeruzsálem lesz a választottja. Csendben legyen*

mindenki az Úr előtt, mert elindult szent lakóhelyéről!” (15-17. vers). Az Ige szerint tehát Jézus újra eljön, és a földön lakik majd ezer éven át. Ebben az időszakban uralkodni fog a föld felett, és Jeruzsálemben állítja fel a trónját. És az Úr birtokba veszi Júdát mint tulajdonát. Majd pedig arról is olvasunk, hogy a föld királyai évente ellátogatnak hozzá, ajándékokat visznek neki, és a föld lakói imádják majd őt, a föld urát. A királyság dicsőséges korában mi is ott leszünk – ott élünk és uralkodunk Krisztussal ezer évig. A Jelenések könyvében azt olvashatjuk, hogy ő királlyá és papsággá tett bennünket a mi Istenünknek. Amikor pedig a Jelenések könyvének 5. fejezetében egy emberként dicsérjük Krisztust egy dalban, mert egyedül ő bizonyult méltónak, hogy a könyvet átvegye, az is elhangzik, hogy uralkodni fogunk vele a földön. Amikor másutt arról olvasunk, hogy a föld királyai ellátogatnak hozzá, és ajándékokat hoznak neki a királyság korában, pontosan erről van szó. Évente ellátogatunk majd Jeruzsálembé! Összegyűlünk a világ minden pontjáról, én például Hawaii-ról érkezem! És elmondom az Úrnak, hogy jól mennek a dolgok Mauin: „Uram, ne aggódj, mindent a kezemben tartok! Kiváló dicsőítő alkalmaink vannak, és persze személyesen felügyelem a tengerpartot!”. Összegyűlnek majd a föld királyai – milyen dicsőséges lesz az! Az Úr uralkodik a föld felett és az igazság betéríti majd a földet, ahogy a tengert víz borítja. Tudod, ha elsiklasz efölött, az életed rendeltetése fölött siklasz el. Hiszen ezért élünk! Te is azért vagy ezen a világon, hogy megismerd Jézus Krisztust mint uradat és királyodat, hogy megtanuld őt szeretni, érte élni, őt szolgálni itt a földön, hogy azután szerethesd, érte élhess és őt szolgálhasd örökké. Ezért vagy itt. Ha elszalasztod az Úr megismerését, akkor elszalasztottad életed célját, és hiábavaló az életed. Üres és mit sem ér. Milyen sok ember elpazarolta az életét, mert a jelen élvezetéért és a ma dicsőségéért élt, egyáltalán nem számolva az örökkévalósággal!

3. fejezet, az ötödik látomás: *„Azután megmutatta nekem Jósua főpapot.”* Jósua az a főpap volt, aki Zerubbábel pappal együtt a templom újjáépítéséért felelt. Jósua tehát Zerubbábellel karöltve munkálkodott. *„Azután megmutatta nekem Jósua főpapot, aki az Úr angyala előtt állt, meg a Sátánt, aki jobb keze felől állt, és vádolta őt”* (1. vers). A Sátán megpróbál téged eltántorítani mindentől, amit az Úrért szeretnél tenni, vagy amire maga az Úr hív el. *„Az Úr angyala pedig ezt mondta a Sátánnak: Dorgáljon meg téged az Úr, aki Jeruzsálemet kiválasztotta! Hát nem tűzből kiragadott üszkös fadarab ez?”* (2. vers). Úgy vélem, az Igében egy minta rajzolódik ki előttünk, ami a Sátánnal való bánásmódunkat illeti – a Sátánnal nem nekünk kell közvetlenül elbánnunk. Hallottam már, hogy az emberek fennhangon kiáltják: „Megfeddek, Sátán!” – és amikor ilyet hallok, összerezzenek, mert szinte biztos vagyok benne, hogy ilyenkor a Sátán azt válaszolja: „Pálról tudok, Jézust is ismerem, de te ki vagy?”. Júdás levelében arról olvashatunk, hogy Mihály arkangyal vitába keveredett a Sátánnal és küzdött vele Mózes testéért. A Sátán valószínűleg meg akarta gyalázní Mózes testét, Mihály azonban útjába állt, és ott vitatkoztak és küzdöttek egymással. Érdekesnek tartom, hogy Mihály arkangyal ebben a küzdelemben nem kezdett el

kígyót-békát kiabálni a Sátánra, hanem csak annyit mondott: „Dorgáljon meg téged az Úr!”. Mihály arkangyal nem azt mondta: „Megdorgállak téged!”. Azt mondta: „Dorgáljon meg téged az Úr!”. Most pedig Jósua áll az Úr angyala előtt, a Sátán vádolni kezdi őt, az Úr angyala pedig ezt mondja a Sátánnak: „Dorgáljon meg téged az Úr, Sátán!”. Úgy gondolom tehát, nekünk is ezt a mintát kell követnünk, amikor megfeddjük a Sátánt. Ahelyett, hogy azt mondjuk, „Megdorgállak, Sátán!”, vagy „Jézus nevében megdorgállak!”, azt hiszem, jobban tennénk, ha annyit mondanánk csupán: „Az Úr dorgáljon meg téged, Sátán, Jézus nevében!”. Mindig szeretem az Urat köztem és a Sátán között tartani. Ilyenkor sokkal nagyobb biztonságban érzem magam.

„Az Úr angyala pedig ezt mondta a Sátánnak: Dorgáljon meg téged az Úr, aki Jeruzsálemet kiválasztotta! Hát nem tűzből kiragadott üszkös fadarab ez?”. A Biblia ezt a kifejezést a lelkek megnyerésére használja az Újszövetségben – olyan a lelkek megnyerése, mintha üszkös fadarabokat ragadnánk ki a tűzből. Az ember már fél lábbal a pokolban van, de amikor eljuttatjuk hozzá Jézus Krisztus dicsőséges evangéliumát, ő pedig elfogadja azt, olyan lesz, mint az üszkös fadarab, amit a tűzből kirántottak. *„Jósua ugyanis piszkos ruhába öltözve állt az angyal előtt”* (4. vers). A Bibliában a ruha az ember igazságát jelképezi – a piszkos ruha az ember öngazultságát, vagy azt az igazságot, amit önkényesen teremtett jó cselekedeteivel. A Filippi 2-ben Pál is ír a törvény alatti próbálkozásairól. Miután kifejti, mennyire megpróbált megfelelni a törvénynek, így folytatja: *„Sőt most is kárnak ítélek mindent Jézus Krisztus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Őérte kárba veszni hagytam, és szemétnak ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem. Hogy kitűnjék rólam őáltala: nincsen saját igazságom a törvény alapján, hanem a Krisztusba vetett hit által van igazságom Istentől a hit alapján”* (Fil. 3:8-9). Ott van tehát Jósua, aki piszkos ruhában áll az Úr előtt. Ézsaiás azt írja, hogy olyan a mi igazságunk az Úr szemében, mint a szennyes ruha. Mekkora ostobaság a részünkről, amikor megpróbáljuk a saját igazságunkat magunkra öltve odaállni Isten elé! „Hát, itt volnék, Uram, hadd meséljem el neked, mennyi mindent tettem érted ezen a héten, hadd büszkélkedjek egy kicsit!”. Ott tetszelgek Isten előtt, megpróbálom saját igazságomat villogtatni előtte, az ő szemében pedig olyan az én igazságom, mint a szennyes ruha! A Jelenések könyvében János látja a szenteket – fehér, tiszta ruhát viselnek. A fehér ruha a szentek igazsága. De mi is a szentek igazsága? Az, amit Isten neked tulajdonított, mert hiszel az Ő fiában, Jézus Krisztusban. Ha pedig lehetőségem van arra, hogy Jézus Krisztus igazságát öltsem magamra, teljes örültség lenne részemről saját igazságomba és saját jószágomba öltözve menni Isten elé. Ostobaság lenne!

„Azután ezt mondta az angyal az előtte állóknak: Vegyétek le róla a piszkos ruhát! Neki pedig ezt mondta: Nézd! Elvettem a bűnödöt, és díszes ruhába öltöztetlek téged” (4. vers). Milyen dicsőséges nap volt az, amikor Isten ezt velem is megtette! Ott álltam piszkos ruhában Isten előtt, ő pedig megparancsolta, hogy vegyék le rólam a piszkos ruhát, és adjanak rám hófehéret! Jézus Krisztus

megigazított engem, amikor hitemet belé vettem. Hadd mondjam el, hogy az volt keresztény életem egyik legdicsőségebbébb élménye. A Rómaiakhoz írt levél hozta azt el az életembe. *„Majd így szólt: Tegyetek a fejére tiszta süveget! Akkor tiszta süveget tettek a fejére, és tiszta ruhába öltöztették, miközben az Úr angyala ott állt. És így figyelmeztette az Úr angyala Jósuát: Ezt mondja a seregek Ura: Ha az én utamon jársz, és ha teljesíted, amit rád bízom, akkor ítélezhatsz házámban, és felügyelhetsz udvaraimra, sőt megengedem neked, hogy az itt állók között járj-kelj”* (5-7. vers). Járj az én utaimon, végezd az én munkámat, és akkor házámban lakhatsz és ítélezhatsz.

Így érkezünk el a hatodik látomáshoz: *„Hallgass ide, Jósua főpap, társaidal együtt, akik előtted ülnek! Azt a csodát jelzik ezek a férfiak, hogy én elhozom szolgálómat, a Sarjadéket!”* (8. vers). Ez a prófécia Jézus Krisztusról szól. Jeremiás és Ézsaiás könyvében Jézust az Ige vesszőszálként emlegeti, ami Isai törzsökéről hajt majd ki. *„Mert itt van egy kő, amelyet Jósua elé tettem. Ezen az egy kővön hét szem van, én magam véstem bele a mintákat – így szól a Seregek Ura. Egy napon eltörölöm ennek az országnak a bűnét. Így szól a Seregek Ura: Azon a napon meghívja majd egyik ember a másikat a szőlőjébe és a fügefája alá”* (9-10. vers). A királyság dicsőséges korában, amikor Jézus újra eljön, egy nap alatt elmossa a bűnt, az Úr fog uralkodni, és az emberek békében élhetnek - kardjaikból kapákat kovácsolnak, lándzsáikból metszőkéseket.

4. fejezet: *„A velem beszélő angyal újra fölébresztett engem, ahogyan álmából szokták fölébreszteni az embert, és ezt kérdezte tőlem: Mit látsz? Én így feleltem: Egy színarany lámpatartót látok, tetején egy tál, hét mécses van rajta, és a tetején levő mécseseknek hét-hét csücske van. Két olajfa áll mellette, az egyik a táltól jobbra, a másik balra. Megkérdeztem a velem beszélő angyaltól: Mit jelentenek ezek, uram? A velem beszélő angyal így válaszolt nekem: nem tudod, mit jelentenek? Azt mondtam: Nem, uram! Erre ő így szólt hozzám: Az Úr igéje ezt mondja Zerubbábelnek: Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! – mondja a Seregek Ura. Ki vagy te, nagy hegy? Síksággá válsz Zerubbábel előtt! Ő teszi föl a zárókövet, miközben ezt kiáltják: Áldás, áldás szálljon rá!”* (1-7. vers). A pap egyik feladata az volt, hogy minden nap olajjal töltsse fel az arany lámpatartót, a menórát, a Szentsátorban. Isten ugyanis megparancsolta, hogy soha ne aludjon ki a fény a sátorban. Az arany lámpatartó a Szentsátorban azt jelképezte, hogy Izráel a világ világossága, és Isten rajtuk keresztül szeretné kiárasztani a fényét a világra. Ahogy Jézus is megmondta az egyháznak: *„Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethető el a hegyen épült város. A lámpást sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házában. Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat”* (Máté 5:14-16). Isten kezdettől fogva úgy tervezte, hogy az ő népe lesz a fény ebben a sötét világban. Ezért parancsolta meg Isten, hogy soha ne engedjék kialudni a fényt a Szentsátorban. A papnak ezért

minden nap fel kellett töltenie a lámpát olajjal. És mint minden feladat, amit naponta el kell végeznünk, ez is monotonná válhat egy idő után. Gondoljunk csak a mosogatásra, vagy a pelenkacserére! Egy idő után unalmassá válik, így az ember megpróbál valami újat kitalálni, hogy az egyhangúságot megtörje. Mindig megpróbálunk előállni valamivel, ami picit megkönnyíti a dolgunkat. Zerubbábelnek is támadt egy pompás ötlete: ha fog pár csövet, az olajfához erősíti azokat, a csöveken keresztül folyamatos olajellátást biztosíthat a lámpatartóknak! Amikor Zakariás előtt megjelent az aranycsöveken át folyó olaj képe, amely a tálba ömlött, és folyamatos utánpótlást biztosított, megkérdezte, mit jelent. „Hát nem tudod, mit jelent?” – kérdezte erre az angyal. *„Az Úr igéje ezt mondja Zerubbábelnek: Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! – mondja a Seregek Ura”.*

Az allegóriákban, példázatokban és látomásokban az olaj mindig a Szentlelket jelképezi. Ezért mondja az Úr, hogy „az én lelkemmel!”. A Lélek kimeríthetetlen forrás. Isten pedig a papokat bízta meg azzal a feladattal, hogy a lámpát újra meg újra megtöltsék olajjal. Az Úr munkáját azonban nem hatalommal és erőszakkal kell megvalósítani – Isten munkája csak az Ő Lelkével végezhető! Ezért is kiemelkedően fontos, hogy a Lélek vezetését várjuk, mielőtt bármiféle munkába fogunk az Úrért. A Jézus Krisztusért végzett sikeres munka titka felismerni, merre tart a Szentlélek, és őt követni. Mert nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! Lehet, hogy a világ haderőt toboroz, de mi ne így munkálkodjunk. A hatalom kifejezés az eredetiben erőlködést is jelent. Túl sok ember próbálja erőltetni Isten munkáját, túl sokan próbálják az evangéliumot ráerőltetni barátaikra. Túl sokan próbálják erőltetni a dolgokat. Az emberek sokszor megkérdezik tőlem, honnan tudhatja valaki, hogy az Úr vezet, és hogy mire hívja. Én pedig sokszor azt válaszolom, hogy Isten gyakran az előttünk nyíló ajtókon keresztül vezet, így ha Isten megnyit egy ajtót, sétálj át rajta, ha viszont becsukja az ajtót, ne próbáld azt erőszakkal betörni! Ebben szoktunk hibázni. Azt gondoljuk, ó, Isten azt szeretné, ha ezt meg ezt csinálnánk, és akkor hirtelen becsukódik az ajtó, mi pedig azt mondjuk, rendben, akkor be kell törnünk, és erőlködünk. Bizony, mennyi energiát és pénzt bele tudunk ölni abba, hogy kierőszakoljunk valamit! Néhány évvel ezelőtt egy texasi baptista lelkipásztorral beszélgettem, aki azt mondta nekem: „Tudod, a szolgálatomban eljött az a pillanat, amikor annyira belefáradtam az egyes dolgok kierőszakolásába, hogy elhatároztam, nem fogunk mesterségesen egyetlen programot sem tovább támogatni a gyülekezetben. Ha önmagától nem működött, akkor itt az ideje, hogy szépen meghaljon”. Majd hozzátette: „Meglepődnél, ha tudnád, mennyi minden meghalt azóta errefelé!”. Ez a pásztor azt mondta, nem fog tovább erőlködni, hanem megengedi, hogy a Szentlélek munkálkodjon, és Ő irányítsa a gyülekezetet. Azt is megengedte hát, hogy bizonyos szolgálatok kihaljanak a gyülekezetben. Még a vasárnapi iskolájuk is abbamaradt! „Na, erre mit mondasz?” – kérdeztem. „Ez így van jól.” Azt hiszem, igaza lehet. Szerintem szörnyű hibát követ el az a gyülekezet, amely erőltetni próbál szolgálatokat, vagy nagy tömegeket igyekszik mozgósítani, hogy

menjen az Úr munkájának szekere. *„Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! – mondja a Seregek Ura.”*

Amikor egy utcányira innen megépítettük az első kis templomunkat, nagyon jól mentek a dolgok. Három istentiszteletet tartottunk egymás után, megnagyobbítottuk a gyülekezeti termet, 500 széket állítottunk fel az udvaron. De amikor ezek után még mindig tömve voltak az alkalmak, komoly kérdés vetődött fel: közeledett a tél, mit tegyünk? Akkor az egyik férfi a gyülekezetből azt mondta, tagja egy befektetőtanácsnak, amely évekkal ezelőtt megvásárolt egy 4 hektáros területet, de épp most veszítették el, mert elfogyott a pénzük. Már évek óta próbáltak a földterületből pénzt kovácsolni, de nem jártak sikerrel. „Szerintem Isten a gyülekezetnek tartogatja ezt a területet” – mondta nekem a férfi. Majd így folytatta: „Könnyebben megbarátkoznék a veszteséggel, ha a gyülekezet kapná meg!”. Majd elmesélte nekem, hogy képtelenek tovább vállalni a terület fenntartásának költségeit. A földet négy évvel korábban 456 ezer dollárért vették, én meg persze azonnal arra gondoltam, hogy nekünk nincs ennyi pénzünk! 4 hektárt semmiképp sem engedhetünk meg magunknak! De aztán elkezdtem gondolkodni, és eszembe jutott, hogy ha mondjuk 2 hektárt eladnánk belőle, és egyébként jó áron sikerülne megvásárolni a területet, akkor vissza is szerezhetnénk a pénzünk nagy részét! Szóval arra gondoltam, megvásárolhatnánk a földet 456 ezer dollárért, majd a felét eladhatnánk, hiszen 2 hektár is bőven elég lenne nekünk! Többre soha nem lesz szüksége a gyülekezetnek! Láthatjátok, milyen hatalmas volt a hitem... Közben azért mindig eszembe jutott, hogy távolról sincs ennyi pénzünk! Akkor megint odajött hozzám egy férfi a gyülekezetből, és azt mondta, ő úgy hallotta, az a hölgy, aki a terület tulajdonosa, hajlandó lenne a földet 300 ezer dollár készpénzért áruba bocsátani. Az asszony ugyanis abból a pénzből élt, amit a befektetők fizettek neki évente a terület használatáért, most azonban a befektetői csoport tönkrement, nem tudnak fizetni, így az asszony is egyre nehezebb anyagi helyzetben van. Az adóbefizetés ideje is közeleg, neki pedig nincs rá pénze. Szerinte 300 ezer dollárt készpénzben szívesen elfogadna, csak hogy végre megszabaduljon ettől a fölterülettől. Már a hetvenes éveinek végén jár, és 300 ezer dollárból kényelmesen eléldelgélhet élete végéig. Erre én azt válaszoltam, hogy az idős hölgy ugyan biztosan nem elégszik meg 300 ezer dollárral készpénzben! A férfi így felelt: „Megengednéd, hogy a gyülekezet nevében felajánljak neki 300 ezer dollárt?”. „Persze, miért is ne!” – válaszoltam. „Őrült egy fickó!” – gondoltam. Erre másnap izgatottan hív telefonon, hogy a hölgy elfogadta az ajánlatunkat! Én meg azt gondoltam, nagyszerű, most aztán mihez kezdünk? Honnan kerítünk 300 ezer dollárt? A férfi ekkor így szólt: „Van valamim, amit szerintem el fog fogadni. Bizalmi meghatalmazás néhány lakásra, összességében 90 ezer dollárt értékben. Szívesen kölcsönzöm ezt az összeget a gyülekezetnek egy évre kamatmentesen. A gyülekezetnek is volt 60 ezer dollár a számláján. Arra is bátorított, hogy menjünk el a bankba, és mivel jó befektetésre készülünk, valamennyi kölcsönt biztosan felvehetünk a banktól is. El is mentünk a bankba, és azt

mondták, felvehetünk 150 ezer dollár kölcsönt két évre, 11 százalékos kamattal, úgyhogy megvettük a földterületet! A vásárlás azért komoly felelősséggel járt, mert úgy képzeljétek, hogy ez nem volt más, mint egy hatalmas földterület, mi pedig tudtuk, hogy kell parkolót építenünk, és utat meg járdát, meg épületeket, és sokminden mást. Egyszóval az egész meglehetősen komoly kiadásokat jelentett.

Az akkori gyülekezetünkben hazafelé tartva, mindig az újonnan vásárolt földterület határán álltam meg a piros lámpánál. Csak néztem azt a teljesen kopár 4 hektárnyi területet, és éreztem, hogy egyre hevesebben dobog a szívem. „Te jó ég, mit csinállok én itt? Ilyen hatalmas felelősséget varrok a gyülekezet nyakába! És a föld megvásárlása csak az első lépés! Mibe rángattad itt bele magad és az embereket!”. És akkor elkezdtem azon morfondírozni, hogyan tudnánk meg nem történné tenni az egészet. „Mit csinállok, te jó ég, mit csinállok?”. És szinte pánikba estem, amikor arra gondoltam, mennyi pénzre lesz szükség az egészhez. Ott ültem az autóban, izzadt a tenyerem, és alig vártam, hogy végre zöldre váltsa a lámpa, mert nem bírtam tovább. Nagyon megviselt a dolog. És akkor szólt hozzám az Úr: „Chuck, kié ez a gyülekezet?”. „A tiéd, Uram.”. „Akkor miért aggódsz? Ha enyém ez a gyülekezet, nem a te dolgod, még ha csődbe megy is. Mit számít az neked?”. Erre azt válaszoltam: „Igazad van, Uram. Talán ez tényleg nem az én dolgom. Te támasztottad ezt a problémát, úgyhogy te is oldd meg, kérlek!”. Így mire kiértem az autópályára, dicsőséges győzelmet arattam félelmeim felett, és csak dicsértem az Urat az ő gyülekezetéért. Aztán másnap megint arra jártam és leparkoltam a terület szélén. Közelgett az első banki törlesztőrészlet befizetésének ideje. 1100 dollárt kellett fizetnünk havonta, ami nem volt egy rossz összeg, bírta is a költségvetésünk, én mégis azt mondtam: „Uram, szóval ez a te gyülekezeted? Szerinted bölcs dolog erre költeni a pénzedet? Hiszen kamatostul kell visszafizetnünk a pénzt, így egy része egyenesen a bank zsebébe vándorol, és soha többé nem látod viszont! Szerinted ez bölcs módja a pénzköltésnek, Uram? Ha úgyis a te gyülekezeted, miért nem fizeted ki egyben a 150 ezer dollárt? Hiszen képes vagy rá!”. Amikor hazaértem, feleségem szólt, hogy Ed Riddle hívott, és kéri, hogy hívjam vissza. Ő volt az, aki legelőször felhívta a figyelmem a földterületre. Ő az, aki a többi befektetővel együtt belebukott a vásárlásba. Azonnal visszahívtam Edet, ő pedig közölte velem, hogy a Shell olajvállalat felhívta, mert azt hitték, hogy még a befektetők kezében van a terület, és szeretnék az egyik csücskét megvásárolni 150 ezer dollárért! Mit szólnánk hozzá? Hadd mondjam el, hogy mind a mai napig áll ott egy benzinkút! Ezek után többé nem aggódtam. Ővé ez a gyülekezet, és Isten mindenkinél csodálatosabban gondoskodik is róla. Az én dolgomat pedig nagyon megkönnyíti, mert kényelmesen hátradőlhetek a székemben, és figyelhetem, ahogy az Úr növeli a gyülekezetét. Az egész ugyanis nem az én jól szervezett próbálkozásaimon múlik, és nem azon, hogy mennyire erőlködöm, mert minden a Szentlélek dicsőséges erejével történik. Az én lelkemmel – mondja a Seregek Ura.

„*Ki vagy te, nagy hegy? Síksággá válsz Zerubbábel előtt! Ő teszi föl a zárókövet, miközben ezt kiáltják: Áldás, áldás szálljon rá!*” (7. vers). Dicsőséges, ahogy az Úr síksággá tudja változtatni a hegyeket! Érdekes, hogy legtöbbször olyan dolog miatt aggódunk, ami még a jövő zenéje. Igen, mára van elég, de nem tudom, mihez kezdek a jövő héten! Isten eddig még mindig gondoskodott rólam, de én nem is a ma miatt aggódom, hanem a jövő hét és a jövő hónap miatt! Érdekes, hogy gyakran volt valami a jövőben, ami miatt annyit aggódtunk, de mikorra odaértünk, azt tapasztaltuk, hogy Isten már eltávolította utunkból a hegyet, és most már szabad az út! Milyen dicsőséges az, amikor Isten Lelke munkálkodik az életünkben! Zerubbábelt is bátorítja az Úr. Zerubbábel elkeseredett, sőt feladta a templom újjáépítésének tervét. Szépen megszervezték a munkásokat, voltak, akik a romok eltakarításáért voltak felelősek, mások a kőtömböket cipelték – az egészet megszervezték, és folyamatosan kényszerítették és noszogatták az embereket. Mégsem történt előrelépés, és az egész nagy falatnak bizonyult. És akkor megjelenik az Úr és azt mondja, nem a ti szervezőmunkátok eredményeként, nem is úgy, hogy kényszerítitek az embereket, hanem az én Lelkem által értek el majd el eredményt! Az asszonyok útban Jézus sírjához azon aggódtak, vajon ki gördíti majd el a követ a sir bejáratáról? De amikor odaértek, mit találtak? Valaki már elgördítette a követ. Sokszor mi is már előre aggódunk – jaj, mi lesz, ha odajutunk? És azt találjuk, hogy amikor arra a helyre érkezünk, az Úr már ott járt előttünk, és mindenről gondoskodott. A hegyek síksággá változnak az Úr előtt.

„*Azután így szólt hozzám az Úr igéje: Zerubbábel keze rakta le ennek a templomnak az alapját, és az ő keze fogja bevégezni*” (8-9. vers). Zerubbábel feladta, abbahagyta a munkálatokat, de az Úr azt mondja, ő kezdte el, és ő is fogja befejezni. „*Akkor megtudjátok, hogy a Seregek Ura küldött engem hozzátok. Mert akik gúnyolódtak a kicsiny kezdet napján, azok is örülni fognak, ha meglátják Zerubbábel kezében a zárókövet*” (10. vers). Többek között ez keserítette el az embereket: voltak, akik fájlalták, hogy az új templom nyomába sem ért az előzőnek. Emlékeikben még elevenen élt Salamon dicsőséges temploma, és szüntelenül panaszkodtak, mert az új templomot szegényesnek találták. A fiatalok ugyan izgatottan tették a dolgukat, az idősek azonban folyton-folyvást panaszkodtak. Micsoda jelenet lehetett! A sírok és panaszkodók azonban elbátortalanították azokat, akik a templom építésén fáradoztak. „Ó, milyen picike! De hát ez egy nagy semmi!”. Sokszor mi is előre akarunk szaladni abban a munkában, amit Isten az életünkben végez. Isten nagyon fontos tempóban hozza el a szellemi növekedést az életünkbe, mégis sokszor nem vagyunk elégedettek az Isten tempójával, és szeretnénk siettetni a dolgokat. Így sokszor megvetjük a kicsiny kezdet napját az életünkben.

Amikor valaki odajön hozzám és azt mondja, hogy nagyon szeretné szolgálni az Urat, mégpedig nálunk, a Golgotában, én általában azt válaszolom: „Ez csodálatos! Menj és beszélj Mike-kal, a vasárnapi iskola vezetőjével, mert szükségünk van vasárnapi iskolás tanítókra. Ez kiváló szolgálati lehetőség a

számodra!” Erre ő: „De hát én nem igazán erre gondoltam! Azt hittem, hogy Romain segédlekipásztor esetleg nyugdíjba vonul és a helyébe léphetek, vagy esetleg ön lemond és én lehetek a Golgota pásztora!” Az ilyen ember megveti a kis dolgok időszakát az életében, és azonnal nagy dolgokat akar véghezvinni Istenért. Sok ember van, aki csak ül a babérjain, és nem hajlandó a kis dolgokat elvégezni. Arra vár, hogy majd egyszer kinyílik a nagy ajtó. Arra vár, hogy egyszer csak felhívja Billy Graham és közli vele, hogy nyugdíjba vonul és szeretné, ha ő venné át a szolgálatát, és hatalmas tömegek előtt prédikálna. Szuper! Na erre vártam! Igen, de tudod, nem vagy rá kész! Isten először kis dolgokat biz ránk. Én is úgy kezdtem, hogy a vasárnapi iskolában tanítottam. Aztán előléptem ifjúsági lekipásztorrá. Kis dolgokkal kezdődött minden. Túl sok ember azonban megveti a kis dolgokat, ha viszont nem vagyunk hűségesek a kis dolgokban, Isten soha nem lesz képes felnevelni bennünket nagyobb dolgokra! Ne vesd meg a kis dolgok időszakát az életedben! Bármire is hívott el téged Isten, tedd azt, és végezd Isten dicsőségére. És ha a kis dolgokban hűséges leszel, Isten nagyobb dolgokat biz majd rád. Már abban az időben is akadtak olyanok, akik megvetették a kicsiny kezdet napját, és ez ma sincs másként. Ez mindig nagyon szomorú, mert az ember behatárolt marad, soha nem növekszik, nem fejlődik, amíg nem vagy hajlandó felkelni és megelégedni a legkisebb dologgal, amire Isten elhívta, és abban hűségesen járni.

„Mert akik gúnyolódnak a kicsiny kezdet napján, azok is örülni fognak, ha meglátják Zerubbábel kezében a zárókövet. Az a hét mécses pedig az Úr szemeit jelenti, amelyek áttekintik az egész földet” (10. vers). A hét szem hét lélek, akik Isten trónja előtt állnak a Jelenések 5-ben. „Ekkor megszólaltam, és megkérdeztem tőle: Mit jelent ez a két olajfa a lámpatartó jobb és bal oldalán? Másodszor is megszólaltam, és megkérdeztem: Mit jelent az olajfáknak az a két ága, amelyekből két aranycsővön át folyik le az aranyszínű olaj? Azt mondta nekem: Nem tudod, mik ezek? Azt mondtam: Nem, uram! Ekkor így felelt: Ezek ketten a felkentek, akik az egész föld Urának a szolgálatára állnak” (11-14. vers). A két felkent a két tanú a Jelenések könyvéből, olvassátok csak el a Jelenések 11. fejezetét! Arról már korábban is esett szó, hogy Malakiás elmondja nekünk, Illés lesz a két tanú közül az egyik. Az is lehetséges, hogy Zerubbábel lesz a másik a Haggeus könyvében található prófécia alapján: „Így szól a Seregek Ura: Azon a napon a kezembe veszlek téged, Zerubbábel, Sealtiel fia, én szolgám – így szól az Úr -, és olyanná teszlek, mint egy pecsétgyűrű, mert téged választottalak ki! – így szól a seregek Ura.” (Haggeus 2:23). Az utolsó időkről beszél itt és a világ birodalmainak megdöntéséről.

5. fejezet: „Ismét föltekintettem, és egy repülő irattekercset láttam” – furcsa látvány lehetett! „Megkérdezte tőlem: Mit látsz? Én így feleltem: Egy repülő irattekercset látok, amely húsz könyök hosszú és tíz könyök széles. Akkor ezt mondta nekem: Ez az az átok, amely eljut az ország egész területére. Mert ennek következtében fog megbűnhődni minden tolvaj, és ennek következtében fog megbűnhődni minden esküdöző” (1-3. vers). Ítéletet kapcsolhatunk össze ezzel a repülő irattekercssel. Ennél többet én sem

tudok, mert az Ige ezen túl nem árul el nekünk többet. Így jutunk el a tíz látomás közül a kilencedikhez: „Azután előlépett a velem beszélő angyal, és ezt mondta: Tekints fel, és nézd, mi közeledik itt! Én azt kérdeztem: Mi ez? Ő így felelt: Egy véka közeledik itt. És így folytatta: Ebben van az egész ország bűne. Egyszer csak egy ólomfedő emelkedett föl, és egy asszony ült a vékában. Az angyal ezt mondta: Ez a gonoszság!” (4-8. vers). Itt megint a haszonleső kommercializmusról van szó, és azt látjuk, hogy az Isten szemében gonoszság. „Majd visszalökte az asszonyt a vékába, az ólomfödelet pedig rádobta a véka szájára. Majd föltekintettem, és láttam, hogy két asszony közeledik a szelek szárnyán. Olyan szárnyaik voltak, mint a gólyáknak, és fölemelték a vékát az ég és a föld közé. Ekkor azt kérdeztem a velem beszélő angyaltól: Hova viszik ezek a vékát? Ő így válaszolt: Sineár földjére” – vagyis Babilonba –, „ott építenek házat neki, és ha elkészült, odateszik egy emelvényre” (9-11. vers). Isten tehát felemeli hangját a babiloni központú kereskedelmi rendszerrel szemben, de szól a modern idők kereskedelmi rendszerének pusztulásáról is a Jelenések 18-ban. Nemsokára véget ér a látomások szakasza Zakariás könyvében, és meglátjátok, hogy onnantól könnyebben érthető a szöveg. Bizony, nekem sem volt egyszerű dolgom ezekkel a látomásokkal, mert egyik-másik igencsak furcsa, és magyarázatra szorul. Nagyon hálás vagyok, hogy az Úr megadta nekünk a látomások magyarázatát, máskülönben nem tudnám őket értelmezni!

Az Úr áldjon meg benneteket és őrizzen meg a mi Urunk Jézus Krisztus szeretetében! Tapasztaljátok meg minden nap még többet az ő szeretetéből, még többet abból, ahogy Lelke munkálkodik az életetekben, ahogy átadjátok életetek irányítását Istennek. Ismerjétek meg a Szentlélek erejét, és tegyen Isten képessé benneteket arra, hogy az ő munkáját végezzétek! Legyen áldott az életetek, ahogy az Urat szolgáljátok ezen a héten abban a formában, ahogy arra nektek lehetőséget biztosít. Lehet, hogy kicsi dolgoknak tűnnek csupán, de legyetek hűségesek a kis dolgokban is, és ne vessétek meg a kicsiny kezdet napját! Mert ha a kis dolgokban hűségesek maradtok, Isten nagyobb felelősséggel is felruház majd benneteket. De ne erőltessétek! Csak kövessétek a Lélek vezetését, és legyen csodálatos hetetek! Jézus nevében, ámen.